

נשים וגברים בישראל 2007-1987

נהיגה
 • ב-2007 היו כ-1.3 מיליון נשים וכ-1.9 מיליון גברים בעלי רישיון נהיגה. חלקן של הנשים בכלל בעלי רישיון נהיגה עלה מ-32% ב-1987 ל-41% ב-2007.
 • ב-2007 קיבלו רישיון נהיגה כ-50 אלף נשים וכ-51 אלף גברים. חלקן של הנשים בין מקבלי רישיון עלה מ-41% ב-1987 ל-49% ב-2007.

• באוכלוסייה היהודית, חלקן של נשים מכלל מקבלי רישיון נהיגה עלה מ-49% ב-2003 ל-50% ב-2007, ובאוכלוסייה הערבית - מ-42% ל-48%, בהתאמה.
 • 55% מהגברים ו-37% מהנשים שקיבלו רישיון ב-2007 היו צעירים מגיל 19.
 • מכלל בעלי רישיון נהיגה לאופנוע נשים מהוות 11%, ומבעלי רישיון למונית - 2%.

עצמה
 • לכנסת הנוכחית (הכנסת ה-17) נבחרו 18 נשים - 15% מכלל חברי הבית.

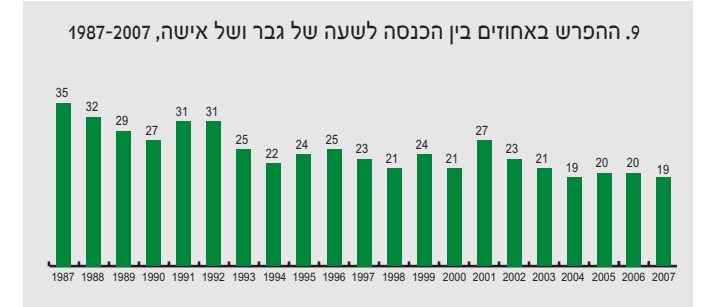
• נשים מהוות 50% מכלל השופטים ו-43% מכלל עורכי הדין הפעילים.

מאוס 2009

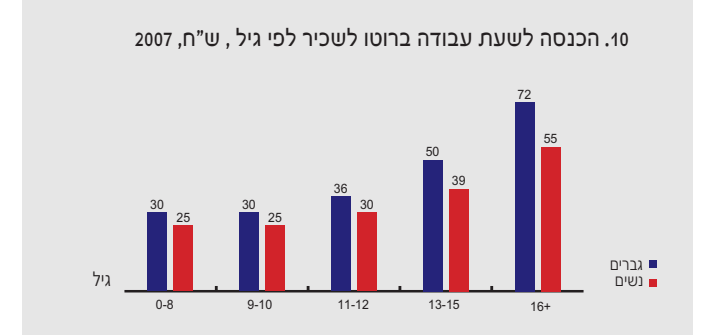
עורכת סדרת סטטיסטיקל: נורית יפה | שער: דוד גרשטיין

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
 www.cbs.gov.il | e-mail: info@cbs.gov.il | 02-6592666

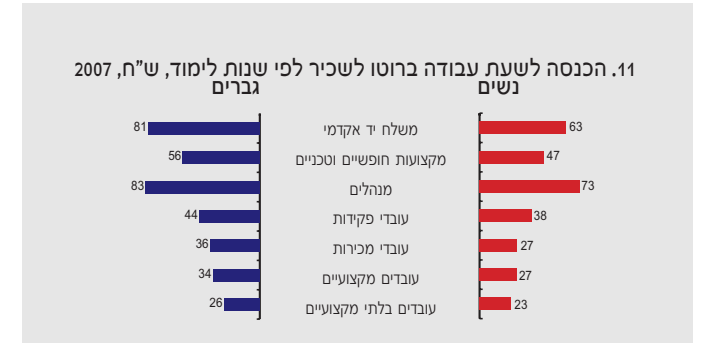
• ההכנסה החודשית הממוצעת ברוטו של גבר שכיר בשנת 2007 (9,267 ש"ח) הייתה גבוהה ב-56% מזו של אישה שכירה (5,949 ש"ח). חלק מהפער המגדרי בהכנסה החודשית מוסבר על ידי העובדה שמספר שעות העבודה החודשיות הממוצעת של גברים (46) גדול משל נשים (36). ואמנם, השוואת ההכנסה הממוצעת לשעת עבודה (48 ש"ח לגבר ו-41 ש"ח לאישה) מורה על פער קטן יותר - הכנסת גבר גדולה ב-19% מהכנסת אישה. מסוף שנות ה-80 עד תחילת שנות ה-2000 הצטמצם הפער המגדרי בהכנסה; מאז הוא יציב.

• הפער המגדרי בהכנסה לשעה עולה עם הגיל - מפער של 4% בגילים 15-24 לפער של 28% בגילים 55-64.
 • ההכנסה לשעה של גברים שלמדו +16 שנים גבוהה ב-30% מזו של נשים בעלות אותה השכלה.

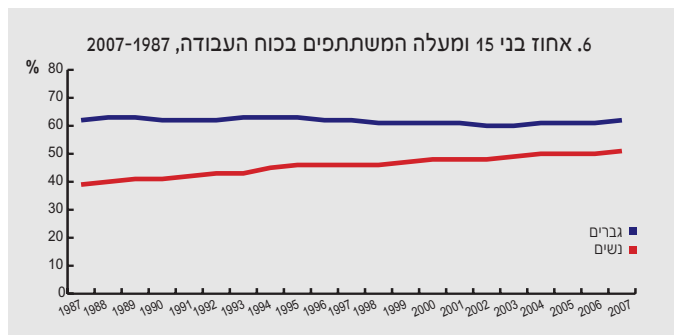

• ההכנסה לשעה של מנהלים (גברים) גבוהה ב-14% מזו של מנהלות.

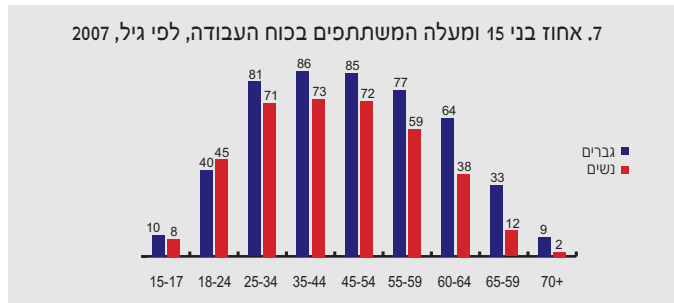

• נשים מהוות 68% מהעשירון התחתון ו-22% מהעשירון העליון.

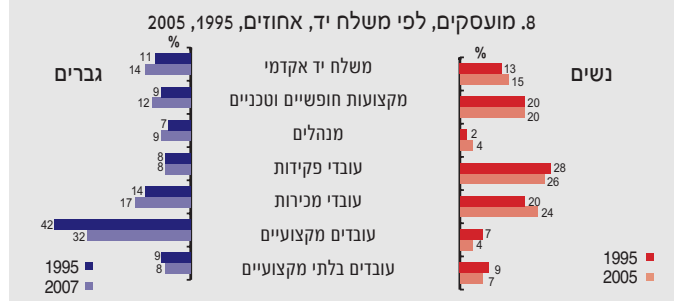
● שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של נשים בגילים 15 ומעלה עלה מ-39% ב-1987 ל-51% ב-2007, ואילו בקרב גברים השיעור היה יציב - 62% ב-1987, 60% ב-2003, ו-62% ב-2007. חלקן של הנשים בכלל המשתתפים בכוח העבודה עלה בשני העשורים מ-39% ל-47%.

● ב-2007, שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של גברים ישראלים בגילי העבודה העיקריים (25-54) היה 84% - נמוך מאשר בכל מדינות ה-OECD. השיעור הממוצע של מדינות אלו היה 92%. השיעור בקרב הנשים בישראל (72%) היה גבוה מהממוצע ב-OECD (70%).

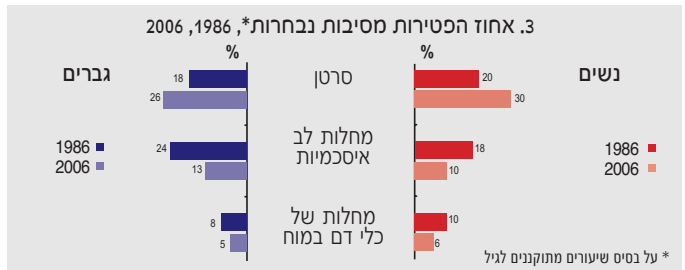

● בקרב גברים, חלקם של העובדים המקצועיים מכלל המועסקים ירד מ-42% ב-1995 ל-32% ב-2007.

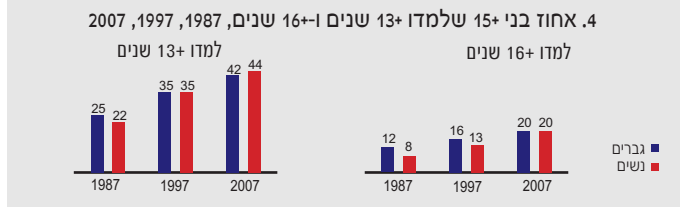
● ב-2007, 18% מהגברים ו-38% מהנשים בכוח העבודה עבדו בהיקף חלקי (עד 34 שעות בשבוע). השיעור בקרב גברים היה הגבוה ביותר מאז 1955. שיעור הגברים היהודים שעבדו בהיקף חלקי - 19% - גבוה מאשר בקרב גברים ערבים (14%); השיעור בקרב נשים יהודיות (38%) נמוך מאשר בקרב נשים ערביות (43%).
● אחוז השכירים מבין הגברים המועסקים עלה מ-75% ב-1987 ל-83% ב-2007; בקרב נשים עלה השיעור מ-85% ל-92%.

● ב-2007 הייתה תוחלת החיים של הגברים בישראל 78.8 שנים ושל הנשים - 82.5. מ-1987 עלתה תוחלת החיים של הגברים ב-5.2 שנים, ושל הנשים - ב-5.5 שנים.
● תוחלת החיים של הגברים בישראל היא בין הגבוהות בעולם - מיקומה חמישי בין מדינות הארגון לשיתוף כלכלי ופיתוח (OECD) - היא נמוכה בשנה אחת בלבד מזו של איסלנד המדורגת ראשונה, ובחצי שנה מזו של יפן המדורגת שנייה, לפי נתוני 2006. עם זאת, תוחלת החיים של הנשים הישראליות מדורגת במקום ה-17 בין מדינות ארגון זה (נמוכה בכארבע שנים מתוחלת החיים של הנשים ביפן, המדורגת ראשונה).
● בין 1986 ל-2006, פחת שיעור הפטירות (מתוקנן לגיל) של גברים מ-654 ל-421 ל-100,000 ותושבים והשיעור של נשים פחת מ-489 ל-294 ל-100,000.

● בשנת 2006 דווחו כ-25,000 מקרים חדשים של סרטן - כ-12 אלף בקרב זכרים וכ-13 אלף בקרב נשים. הישעורים ל-100,000 תושבים היו 302 בקרב זכרים ו-290 בקרב נקבות. בקרב גברים השיעור הגבוה ביותר היה של סרטן הערמונית (57) ושל סרטן המעי הגס והחלחולת (42); בקרב נשים - סרטן השד (95) וסרטן המעי הגס והחלחולת (31).

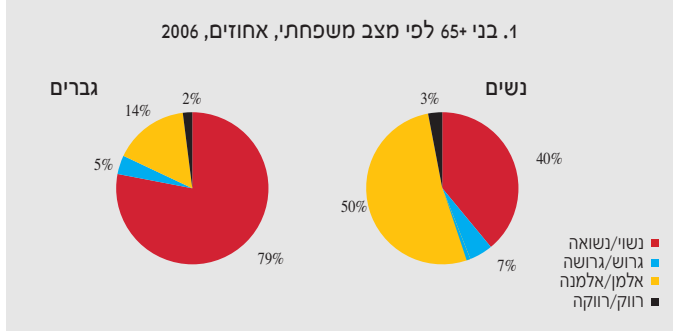
● בין 1987 ל-2007 חלה עלייה ניכרת ברמת ההשכלה הן של נשים והן של גברים. אחוז הגברים שלמדו 13 שנים או יותר עלה מ-25% ל-42%, ואחוז הנשים עלה מ-22% (נמוך מאשר בקרב הגברים) ל-44% (גבוה מאשר בקרב הגברים).

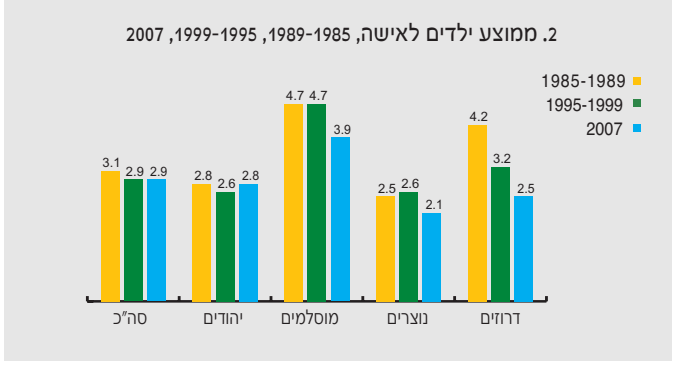
● ב-2007 למדו 85 אלף סטודנטים ו-127 אלף סטודנטיות באוניברסיטאות (ללא האוניברסיטה הפתוחה) ובמכללות אקדמיות. אחוז הנשים בכלל הסטודנטים עלה מ-51% ב-1987 ל-60% ב-2007. מכלל הסטודנטים לתואר ראשון נשים מהוות 61%, לתואר שני - 57%, ולתואר שלישי - 53%.

● בסוף 2007 חיו בישראל 3.663 מיליון נשים ו-3.581 מיליון גברים. כמו במדינות המערב, חלקן של הנשים באוכלוסייה גדול ממחצית.
● הגיל החציוני של אוכלוסיית הנשים היה 29.9, לעומת 26.5 ב-1987 (עלייה של 3.4 שנים), ושל הגברים 27.6, לעומת 24.5, בהתאמה (עלייה של 3.1 שנים). לפי תחזית לשנת 2030 (חלופה בינונית), הגיל החציוני של אוכלוסיית הנשים יהיה אז 33.2 ושל הגברים - 31.2.
● בהשוואה למדינות המערב, קצב הזדקנות האוכלוסייה בישראל אטי. נשים בנות 65 ומעלה מהוות 11.1% מכלל הנשים (9.6% ב-1987), וגברים בגילים אלו מהווים 8.5% מכלל הגברים (8.3% ב-1987), זאת בהשוואה לכ-20% ו-15% בהתאמה, במדינות המערב.
● בשנת 2030 צפוי חלקן של נשים בנות 65 ומעלה להיות 15.2%, וחלקם של גברים בני 65 ומעלה - 12.1%.
● בשנת 2006, היה מספר הנשים הלא נשואות בגילים 65 ומעלה 239,000 (60% מכלל הנשים בגילים אלו), ומספר הגברים הלא נשואים בגילים אלו - 66,000 (21%).

● היקף הנישואין בישראל גבוה בהשוואה למדינות המערב. קרוב ל-91% מהנשים ומהגברים בגילי 39-35 נישאו לפחות פעם אחת.
● גיל הנישואין עולה בהתמדה. הגיל הממוצע בנישואין ראשונים של חתנים עלה מ-26.1 ב-1985 ל-27.6 ב-2006, ושל כלות - מ-23.1 ל-24.7, בהתאמה. גיל הנישואין בישראל נמוך בכ-3-4 שנים מזה שבארצות המערב.

● ממוצע הילדים לאישה (פריון כולל) בישראל ירד מ-3.1 ב-1987 ל-2.9 ב-2007, כתוצאה מהירידה בפריון של הנשים הערביות (מ-4.3 ל-3.6 ילדים בממוצע לאישה).
● ממוצע הילדים לאישה בישראל גבוה מזה שבכל מדינה מערבית. כך, למשל, ממוצע הילדים לאישה באיטליה ב-2007 היה 1.3, באוסטרליה, גרמניה, ספרד ושווייץ - 1.4, בהולנד - 1.7, בבלגיה, פינלנד ושוודיה - 1.8, בצרפת ובארצות הברית (2005) - 2.0.